

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. szeptember 16.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősimma

Istentisztelet

Cím: Érdekből vagy lélekből

„¹⁴Amikor meghallották a Jeruzsálemben levő apostolok, hogy Samária befogadta az Isten igéjét, elküldték hozzájuk Pétert és Jánost. ¹⁵Ők lementek, és imádkoztak értük, hogy részesüljenek a Szentlélek ajándékában, ¹⁶mert még egyikükre sem szállt rá, csak meg voltak keresztelve az Úr Jézus nevére. ¹⁷Akkor rájuk tették a kezüket, és részesültek a Szentlélek ajándékában. ¹⁸Amikor látta Simon, hogy az apostolok kézzeladatik a Lélek, pénzt ajánlott fel nekik, ¹⁹és így szólt: „Adjátok meg nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem a kezemet, az vegye a Szentlelket.” ²⁰Péter azonban ezt mondta neki: „Vesszen el a pénzed veled együtt, amiért azt gondoltad, hogy pénzen megszerezheted az Isten ajándékát! ²¹Nem részesülhetsz, és nem is örökölhetsz ebből, mert a szíved nem egyenes az Isten előtt. ²²Térj meg tehát e gaszágodból, és könyörögj az Úrhoz, hátha megbocsátja neked szíved szándékát. ²³Mert látom, hogy a keserű irigység és a gonoszság fogságába estél.” ²⁴Simon így válaszolt: „Könyörögjetez értem az Úrhoz, hogy semmi se szálljon rám abból, amit mondtatok.” ²⁵Ők pedig bizonyosságot tettek, és hirdették az Úr igéjét, azután visszaindultak Jeruzsálem felé; és közben sok samáriai faluban hirdették az evangéliumot.” ApCsel 8,14-25

Drága Gyülekezet!

Egy olyan történetet olvashattam fel, amelyben a hit kétféle módjának határvonalán állhatunk. Egyrészt ott van Péter és János, az ő életük, szolgálatuk, másik részről, másik oldalon ott áll Simon. Simon a maga önelégültségével, hatalomra vágyásával, pénzen való minden lelki ajándék megszerzésének akaratával. Mai istentiszteletünkön ezt a két féle hitet, ezt a két féle szolgálatot, embertípust, irányt fogjuk megvizsgálni.

Az előzményekről annyit tudni kell, hogy Samáriában játszódik ez az esemény. Fülöp az, aki azon a területen szolgál, hirdeti Isten Igéjét, s azt olvashatjuk, hogy emberi életek változnak meg, „a sokaság egy szívvel és egy lélekkel figyelt arra, amit Fülöp mondott...”. Fülöp nem magáról beszélt, nem magát állította középpontba, nem ő volt mondanivalójának lényege, hanem a szabadító Jézus Krisztust hirdette. Jézusról beszélt, ezért történtek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

csodák, hogy emberi életek, nyomorúságban lévő emberek változtak meg, történtek gyógyulások, és „nagy öröm volt abban a városban.” A Szentléleknek a munkáját erről lehet észrevenni. Amikor Jézusról szól minden, akkor ott csodák történnek, emberek változnak meg és a szomorúságból örömmé változik egy-egy ember, aztán majd a városlakók élete. Először belül történik változás, majd annak lesznek külső jelei. Fülöp úgy szolgált abban a térségben, hogy a mindenható, hatalmas Krisztust hirdette, ő pedig egészen kicsi tudott maradni a szolgálat közben.

Ezzel szemben mit olvashatunk Simonról? **„valami igen nagynak állította magát. ¹⁰A város apraja-nagyja hallgatott rá, és azt mondták: „Ő az Isten Hatalmasnak nevezett ereje.”¹¹Hallgattak rá, mert varázslásával már jó ideje ámulatban tartotta őket.”** Simon saját magát állította reflektorfénybe, magáról beszélt, magát hirdette és a mások ámulatba ejtése komoly anyagi hasznot is jelentett neki. A saját malmára hajtotta a vizet, komoly hírnévre tett szert.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Fülöp hirdeti és közvetíti a szabadító Úr erejét, Simon ámulatba ejti a hallgatóságot. Fülöp szolgálata révén életek változtak meg, Simon a varázslásával, babonaságával nem életváltó, hanem megkötözöttséget idézett elő. Fülöp szegénnyé lett, hogy az Úrról tegyen bizonyosságot, ő erre tette fel az életét, Simon hasznot húzott ebből a praktikából. Gyümölcseiről ismerhetjük meg ezeket az embereket. Míg Fülöp nem jelent meg az evangéliummal, addig nem volt öröm a városban, csupán a varázslás által okozott ámulatba ejtés. Az evangélium, a Krisztusról szóló örömhír mindig örömet, boldogságot idéz elő. Ezért ahol Krisztus van, ott boldogság van. Ezért Krisztus nélkül lehet boldogulni, de Krisztus nélkül sosem leszel boldog. Simon boldogult Samáriában, Fülöp azonban boldog volt. Simon a sok pénz miatt boldogult, Fülöp Krisztus miatt volt boldog. Simon azt hitte, hogy ezt a boldogságot, a Lélek által adatott örömet és boldogságot pénzen megveheti. („¹⁸Amikor látta Simon, hogy az apostolok kézzel átadották a Lélek, pénzt ajánlott fel nekik, ¹⁹és így szólt: „Adjátok meg nekem is ezt a hatalmat, hogy akire ráteszem a kezem,

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

az vegye a Szentlelket.”). De a tanítványok (Péter és János) azt mondták vesszen el a pénzed! Ami ebben a történetben megdöbentő, hogy ekkor már Simon odacsapódott a hívőkhöz, Fülöphöz, „¹³Simon maga is hívő lett, majd miután megkeresztelkedett, Fülöp mellé szegődött”, azonban a hatalom utáni vágya nem szűnt meg, s ez mindent elárul. Egy ugyan olyan hataloméhes, mások elismerésére vágyó ember maradt, mert csak névlegesen, érdekből csapódott oda, vált „hívóvé” ez az ember. Névlegesen oda tartozott, talán elindult benne valami, de a szíve nem változott meg. Ez az óriási különbség Fülöp és a tanítványok, valamint Simon között. Ők a Hatalmas Jézusról tettek bizonyosságot, Simon pedig még mindig hatalmas akart lenni. Ők a szolgálatra tették az életüket, Simon pedig még mindig a hatalomra éhezett és az abból származó bevételre vágyott. A tanítványok azt hirdették, hogy az ember belülről változzon meg először, aztán abból fakad, hogy a külső is megváltozik, Simon úgy gondolta, hogy elég a külsőség, a formalitás, de a szíve ugyan olyan maradt. Simon Fülöp mellé szegődött fizikálisan, de lelkileg nagyon távol voltak egymástól.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

A névlegességgel be lehet csapni embereket, de a tetteink szavaink gyümölcsöt teremnek, s hogy milyen gyümölcsöt? Az Ige azt mondja: „⁴⁵A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája.” Lk 6,45 Amivel tele volt Simonnak a szíve, azt szólta az ő szája. Mert „¹⁷...minden jó fa jó gyümölcsöt terem, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöt terem.” Mt 7,17

Simont még mindig az érdek vezérelte. Ő nem a megtérés evangéliumát látta, hanem hogy milyen érdeke lehet az evangéliumból. Erre mondta Péter és János „vesszen el a pénzed veled együtt”. Mert nem lehet két úrnak szolgálni – ahogy Jézus fogalmaz: „¹³Egy szolga sem szolgálhat két úrnak; mert vagy az egyiket gyűlöli és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik és a másikat megveti.” Lk 16,13. Ahhoz, hogy az egyiket szeressem és ragaszkodjak hozzá, ahhoz a másikat gyűlölnöm kell. Ez tudom, hogy radikálisnak tűnik, de az Úr nem tűr meg

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

maga mellett semmit. Ő ilyen radikális, Ő nem osztozik szereteten, szíven, Ő nem osztozik az első helyen. Azonban az az ember, aki életében az első helyre kerül Ő, azt megáldja, azt kegyelemmel, örömmel, szeretettel árasztja el. Azt megerősíti hitben, annak ad erőt a terhek, a fájdalmak hordozásában. Azt megelégedettséggel ajándékozza meg. A bűnbocsánatot, az üdvösséget nem lehet jó tettel, nem lehet pénzen megvásárolni, a bűnbocsánatot, üdvösséget őszinte, bűnbánó szívvel lehet elnyerni, ezért van szükségünk kegyelemre és megváltásra.

Ha azt mondanák az embereknek, hogy az nyeri el az üdvösséget, akik átússzák az óceánt Anglia és Amerika között, senki sem érne célba. Az emberek beugranának a vízbe. Valakik 100 km-t tudnak úszni, majd megfulladnak, a jó úszók bírják 200 km-ig, egy olimpiai bajnok elúszik esetleg 500 km-re, de egy ember sem juthat el a túlsó partra. Különbözőek vagyunk. Vannak jobb és rosszabb emberek, de egyikünk sem éri fel Isten szentségét, ezért van szükségünk kegyelemre és megváltásra.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Ezt kellett Simonnak is megértenie, ezért nem lehet érdekből, hátsó szándékból Istenhez közeledni, mert „ki kételkedve kutatja Őt, annak választ nem ad, de a hívő előtt megfejtí önmagát.”

Aki érdekből keresi Jézust, az sosem fogja megtalálni, megérteni, aki lélekből keresi Őt, azelőtt feltárul az Ige titka, megismerhetővé válik Jézus, személyes kapcsolata lehet Vele. Ezért nem mindegy, hogy érdekből vagy lélekből közeledünk Jézushoz, keressük Őt!

Ámen!